

Եվրոպայի խորհրդի պայմանագրեր - Թիվ 143

**Հնագիտական ժառանգության պաշտպանության
մասին եվրոպական կոնվենցիա
(վերանայված)**

Ոչ պաշտոնական թարգմանություն

Վալետտա, 16.1.1992թ.

Նախաբան

Եվրոպայի խորհրդի անդամ պետություններն ու Եվրոպական մշակութային կոնվենցիայի կողմ այլ պետությունները, որոնք ստորագրել են սույն Կոնվենցիան,

Համարելով, որ Եվրոպայի խորհրդի նպատակն է առավել սերտ միասնություն հաստատել իր անդամ պետությունների միջև՝ հատկապես, իրենց միասնական ժառանգությունը հանդիսացող գաղափարներն ու սկզբունքները պահպանելու և կյանքի կոչելու նպատակով,

Ի նկատի ունենալով Փարիզում 1954թ. դեկտեմբերի 19-ին ստորագրված Եվրոպական մշակութային կոնվենցիան, հատկապես դրա Հոդվածներ 1-ը և 5-ը,

Ի նկատի ունենալով Գրանադայում 1985թ. հոկտեմբերի 3-ին ստորագրված Եվրոպայի ճարտարապետական ժառանգության պաշտպանության մասին կոնվենցիան,

Ի նկատի ունենալով Ղելֆիում 1985թ. հունիսի 23-ին ստորագրված Մշակութային սեփականության դեմ հանցագործությունների մասին եվրոպական կոնվենցիան,

Ի նկատի ունենալով հնագիտությանը վերաբերող Խորհրդարանական վեհաժողովի հանձնարարականները, մասնավորապես Թիվ 848 (1978), 921 (1981) և 1072 (1988) հանձնարարականները,

Ի նկատի ունենալով Թիվ (89) 5 հանձնարարականը, որը վերաբերում է քաղաքային և գյուղական շրջանների պլանավորման համատեքստում հնագիտական ժառանգության պահպանմանն ու խթանմանը,

Վերհիշելով, որ հնագիտական ժառանգությունն էական նշանակություն ունի մարդկության պատմության մասին գիտելիքների համար,

Ճանաչելով, որ եվրոպական հնագիտական ժառանգությունը, որը հնագույն պատմության մասին վկայություններ է պարունակում, լուրջ վատթարացման վտանգի տակ է աճող բազմաթիվ պլանավորման աշխատանքների, բնական վտանգների, ծածուկ կամ ոչ գիտական պեղումների կամ անբավարար հանրային իրազեկության պատճառով,

Հաստատելով, որ կարևոր է ստեղծել, այնտեղ, ուր դրանք գոյություն չունեն, համապատասխան վարչական և գիտական վերահսկողության մեխանիզմներ, և որ հնագիտական ժառանգության պաշտպանության անհրաժեշտությունը պետք է արտացոլված լինի քաղաքային և գյուղական շրջանների պլանավորման և մշակութային զարգացման քաղաքականությունում,

Շեշտելով, որ հնագիտական ժառանգության պաշտպանությունը պետք է անմիջապես լինի ոչ միայն համապատասխան պետության, բայց և բոլոր եվրոպական երկրների պատասխանատվությունը՝ դրանց վատթարացման վտանգի նվազեցման և պահպանման խթանման նպատակով՝ փորձագետների փոխանակման և փորձի համեմատման քաջալերման եղանակով,

Հաշվի առնելով 1969թ. մայիսի 6-ին Լոնդոնում ստորագրված Հնագիտական ժառանգության պաշտպանության մասին կոնվենցիայի դրույթները եվրոպական երկրների պլանավորման քաղաքականության զարգացման հետևանքով համալրելու անհրաժեշտությունը,

Համաձայնեցին հետևյալի շուրջ.

Հնագիտական ժառանգության սահմանումը

Հոդված 1

- 1 Սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի նպատակն է պաշտպանել հնագիտական ժառանգությունը որպես եվրոպական ընդհանուր հիշողության աղբյուր և որպես պատմական ու գիտական ուսումնասիրության գործիք:
- 2 Այս նպատակով հնագիտական ժառանգության տարրեր են համարվում անցյալ պատմական շրջաններից մարդկության բոլոր մնացորդները, առարկաները և նրանց կողմից թողնված ցանկացած այլ հետքերը,
 - i որոնց պահպանությունը և ուսումնասիրությունն օգնում են վերհանել մարդկության պատմությունը և իր կապը բնական միջավայրի հետ,
 - ii որոնց համար պեղումները կամ բացահայտումները և մարդկության ու իր միջավայրի հետազոտության այլ մեթոդները տեղեկատվության հիմնական աղբյուրներն են, և
 - iii որոնք տեղակայված են Կողմերի իրավասության տակ գտնվող ցանկացած տարածքում:
- 3 Հնագիտական ժառանգությունը ներառում է կառույցներ, շինություններ, շենքերի խմբեր, կառուցապատված վայրեր, շարժական օբյեկտներ, այլ տիպերի հուշարձաններ, ինչպես նաև դրանց շրջակայքը՝ ցամաքում և ջրի տակ:

Ժառանգության բնորոշումն ու պաշտպանության միջոցները

Հոդված 2

Յուրաքանչյուր կողմ պարտավորվում է ստեղծել, տվյալ պետությանը համապատասխան միջոցներով, հնագիտական ժառանգության պաշտպանության իրավական համակարգ՝ հետևյալ դրույթներով.

- i հնագիտական ժառանգության վայրերի ցուցակի պահպանում և պաշտպանության տակ գտնվող հուշարձանների և վայրերի թվարկում,
- ii հնագիտական արգելոցների ստեղծում, նույնիսկ եթե առերևույթ գոյություն չունեն որևէ հետքեր ցամաքում կամ ջրի տակ հետագա սերունդների ուսումնասիրության համար նյութական փաստերի պահպանման համար,
- iii հնագիտական ժառանգության տարրերի պատահական հայտնաբերման դեպքում դրանց մասին համապատասխան մարմիններին պարտադիր զեկուցման կարգ և դրանց ուսումնասիրություն:

Հոդված 3

Հնագիտական ժառանգությունը պահպանելու և հնագիտական հետազոտության գիտական նշանակությունն ապահովելու համար յուրաքանչյուր Կողմ պարտավորվում է.

- i պեղումների և այլ հնագիտական գործունեության թույլատրման և վերահսկման ընթացակարգերը կիրառել այնպես, որ

- ա. կանխարգելվեն անօրինական պեղումները կամ հնագիտական ժառանգության տարրերի տեղահանումը,
- բ. երաշխավորվի հնագիտական պեղումների և պրոսպեկտավորման կատարումը գիտական եղանակով, և որպեսզի.
 - հնարավորինս կիրառվեն հետազոտմանը վնաս չպատճառող մեթոդներ,
 - հնագիտական ժառանգության տարրերը չհայտնաբերվեն կամ բաց պահվեն պեղումների ընթացքում կամ դրանցից հետո՝ առանց դրանց համապատասխան պահպանման և կառավարման համար միջոցներ ձեռնարկելու:
- ii ապահովել, որ պեղումներն ու այլ հնարավոր քայքայիչ ազդեցություն ունեցող մեթոդները կիրառվեն միայն որակավորում և հատուկ լիազորություն ունեցող անձանց կողմից,
- iii հատուկ նախնական թույլտվության ենթարկել, Պետության ներպետական իրավունքի շրջանակներում, մետաղ բացահայտող սարքերի և այլ որոնողական տեխնիկական միջոցների կամ հնագիտական հետազոտման ընթացակարգի կիրառումը:

Հոդված 4

Յուրաքանչյուր Կողմ պարտավորվում է միջոցներ կիրառել հնագիտական ժառանգության ֆիզիկական պաշտպանության համար՝ ըստ հանգամանքների միջոցներ ձեռնարկելով՝

- i իշխանությունների կողմից հնագիտական արգելոցների վերածվելու ենթակա վայրերի, համապատասխան այլ միջոցների համաձայն, ձեռք բերման ու պաշտպանության համար,
- ii հնագիտական ժառանգության պահպանման և կառավարման համար, նախապատվորեն՝ *in situ*,
- iii իրենց սկզբնական վայրից տեղափոխված հնագիտական մնածոների համապատասխան պահպանման վայրերի համար:

Հնագիտական ժառանգության ինտեգրված կոնսերվացիա

Հոդված 5

Յուրաքանչյուր Կողմ պարտավորվում է.

- i հետամուտ լինել հաշտեցնելու և համատեղելու հնագիտության և զարգացման նախագծերի համապատասխան պահանջները՝ երաշխավորելով, որ հնագետները մասնակցեն.
 - ա. պլանավորման այն աշխատանքներում, որոնք ուղղված են ապահովելու հնագիտական նշանակություն ունեցող վայրերի պաշտպանման, կոնսերվացիայի խթանման հավասարակշիռ ռազմավարություններ,
 - բ. զարգացման նախագծերի տարբեր փուլերում,
- ii ապահովել, որ հնագետները, քաղաքային և տարածաշրջանային նախագծողները

պարբերաբար խորհրդակցեն, որպեսզի հնարավոր լինի.

- ա. զարգացման նախագծերի փոփոխությունը, որոնք հնարավոր է բացասաբար ազդեն հնագիտական ժառանգության վրա,
- բ. վայրի համապատասխան գիտական ուսումնասիրության և գտածոների հրապարակման համար բավարար ժամանակի և ռեսուրսների տրամադրում,
- iii ապահովել, որ բնապահպանական ազդեցության գնահատումներն ու դրանց հետևող որոշումները լիովին ի նկատի ունենան հնագիտական վայրերն ու դրանց շրջակայքը,
- iv պայմաններ ստեղծել, զարգացման աշխատանքների ընթացքում հնագիտական ժառանգության տարրերի բացահայտման դեպքում, դրանց հնարավորության դեպքում *in situ* կոնսերվացիայի համար,
- v ապահովել, որ հնագիտական վայրերի հասարակությանը համար բաց անելու դեպքում, հատկապես ցանկացած կառուցապատում ենթադրող միջոցառումները, որոնք անհրաժեշտ են մեծաքանակ այցելուներ ընդունելու համար, բացասաբար չի ազդում այդ վայրերի և դրանց շրջակայքի հնագիտական և գիտական բնութագրի վրա:

Հնագիտական հետազոտության և կոնսերվացիայի ֆինանսավորումը

Հոդված 6

Յուրաքանչյուր Կողմ պարտավորվում է.

- i ազգային, տարածաշրջանային և տեղական իշխանություններից պետական ֆինանսական օժանդակություն կազմակերպել հնագիտական հետազոտության համար՝ ըստ իրենց համապատասխան լիազորությունների,
- ii ավելացնել հնագիտության օժանդակությանն ուղղված նյութական ռեսուրսները.
 - ա համապատասխան միջոցներ ձեռնարկելով երաժխավորելու համար, որ մեծ պետական և մասնավոր զարգացման նախագծերում, պետական կամ մասնավոր սեկտորի ռեսուրսներից համապատասխանաբար վճարվեն ցանկացած անհրաժեշտ հարակից հնագիտական միջոցառումների ամբողջ ծախսերը,
 - բ այս ծրագրերի համար բյուջեում նախատեսել, նույն կերպ ինչ բնապահպանական և տարածքային պլանավորմամբ պայմանավորված ազդեցության մասին կատրավոլ ուսումնասիրությունների դեպքում, նախնական հնագիտական ուսումնասիրությունների և պրոսպեկտավորման, գիտական ամփոփագրի, ինչպես նաև գտածոների ամբողջական հրապարակման և հաշվարկման համար:

Գիտական տեղեկատվության հավաքումն ու տարածումը

Հոդված 7

Հնագիտական գտածոների մասին ուսումնասիրության և դրանց վերաբերյալ գիտելիքների տարածմանը նպաստելու համար յուրաքանչյուր Կողմ պարտավորվում է.

- i ստեղծել կամ թարմացնել իրենց իրավասության տակ գտնվող հնագիտական վայրերի մասին ուսումնասիրությունները, ցուցակները և քարտեզները,
- ii ձեռնարկել բոլոր պրակտիկ միջոցները հնագիտական գործողություններից հետո ապահովելու համար հրապարակման ենթակա գիտական ամփոփումների նախագծումը՝ մինչև մասնագիտացված ուսումնասիրությունների անհրաժեշտ համապարփակ հրապարակումը:

Հոդված 8

Յուրաքանչյուր Կողմ պարտավորվում է.

- i նպաստել մասնագիտական գիտական նպատակներով հնագիտական ժառանգության տարրերի ազգային և միջազգային փոխանակմանը՝ ձեռնարկելով համապատասխան միջոցներ ահապովելու, որ նման փոխանակումը ոչ մի կերպ չի վտանգում այդ տարրերի մշակութային և գիտական արժեքը,
- ii խթանել հնագիտական հետազոտության և ընթացքում գտնվող պեղումների վերաբերյալ տեղեկատվության ամփոփումը և նպաստել միջազգային հետազոտական ծրագրերի կազմակերպմանը:

Հանրային իրազեկության խթանումը

Հոդված 9

Յուրաքանչյուր կողմ պարտավորվում է.

- i իրականացնել կրթական միջոցառումներ նպատակ հետապնդելով արթնացնել և զարգացնել հանրության իրազեկումը հնագիտական ժառանգության արժեքի մասին անցյալը և իր ժառանգությանը ուղղված վտանգները հասկանալու համար,
- ii խթանել հնագիտական ժառանգության կարևոր տարրերի, հատկապես վայրերի, հանրային մատչելիությունը, և խրախուսել հնագիտական օբյեկտների համապատասխան հավաքածուների հանրային ցուցադրությունները,

Հնագիտական ժառանգության տարրերի անօրինական տարածման կանխարգելումը

Հոդված 10

Յուրաքանչյուր կողմ պարտավորվում է.

- i կազմակերպել, որ համապատասխան պետական մարմինները և գիտական հաստատությունները հայտնաբերված ցանկացած անօրինական պեղումների վերաբերյալ տեղեկատվություն հավաքեն,
- ii տեղեկացնել ծագման երկրի համապատասխան իշխանություններին, որոնք սույն Կոնվենցիայի կողմ են հանդիսանում, ցանկացած առաջարկի մասին, որը կասկածվում է, որ կամ անօրինական պեղումների, կամ անօրինական պաշտոնական պեղումների արդյունք է, և դրա մասին տրամադրել անհրաժեշտ մանրամասները,
- iii ձեռնարկել անհրաժեշտ միջոցներն ապահովելու, որ թանգարաններն ու նմանատիպ

հաստատությունները, որոնց գտածոների ձեռքբերման քաղաքականությունը գտնվում է պետության վերահսկողության տակ, ձեռք չբերեն հնագիտական ժառանգության տարրեր, որոնք կասկածվում են, որ ի հայտ են եկել չվերահսկվող որոնումներից կամ անօրինական պեղումներից կամ անօրինական պաշտոնական պեղումներից,

- iv ինչ վերաբերում է այն թանգարաններին և նմանատիպ հաստատություններին, որոնք տեղակայված են կոնվենցիայի Կողմ պետության տարածքում, սակայն որոնց ձեռքբերման քաղաքականությունը պետության վերահսկողության տակ չէ.
 - ա նրանց փոխանցել սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի տեքստը,
 - բ ջանք չխնայել ապահովելու, որ այդ թանգարաններն ու հաստատությունները հարգեն վերոնշյալ երրորդ պարբերության սկզբունքները,
- v որքան հնարավոր է կրթության, տեղեկատվության, վերահսկողության և համագործակցության միջոցով, սահմանափակել չվերահսկվող որոնումներից կամ անօրինական պեղումներից կամ անօրինական պաշտոնական պեղումներից ստացված հնագիտական ժառանգության տարրերի տեղափոխումը:

Հոդված 11

Սույն (վերանայված) Կոնվենցիայում ոչինչ չպետք է բացասաբար ազդի Կողմերի միջև ներկա և ապագա երկկողմանի կամ բազմակողմանի պայմանագրերին, որոնք վերաբերում են հնագիտական ժառանգության տարրերի անօրինական տարածմանը կամ դրանց իրենց օրինական տիրոջը վերադարձնելուն:

Երկկողմանի տեխնիկական և գիտական օժանդակությունը

Հոդված 12

Կողմերը պարտավորվում են.

- i իրականացնել փոխադարձ տեխնիկական և գիտական օժանդակություն՝ հնագիտական ժառանգության հարցերի վերաբերյալ փորձի կուտակման և փորձագետների փոխանակումների եղանակով,
- ii խրախուսել, համապատասխան ներպետական օրենսդրության կամ միջազգային պայմանագրերի ներքո, հնագիտական ժառանգության պահպանման հարցերով մասնագետների, ներառյալ ուսուցման համար պատասխանատուների, փոխանակումը:

(վերանայված) Կոնվենցիայի կիրառման վերահսկողությունը

Հոդված 13

Սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի նպատակներից ելնելով՝ Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեի կողմից Եվրոպայի խորհրդի Կանոնադրության Հոդված 17-ի համաձայն նշանակված փորձագետների կոմիտեն վերահսկում է (վերանայված) Կոնվենցիայի կիրառումը և մասնավորապես.

- i պարբերաբար Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեին կզեկուցի

(վերանայված) Կոնվենցիայի անդամ հանդիսացող Պետություններում հնագիտական ժառանգության պաշտպանության քաղաքականության դրության և (վերանայված) Կոնվենցիայի դրույթների իրականացման վերաբերյալ,

- ii Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեին միջոցներ կառաջարկի (վերանայված) Կոնվենցիայի դրույթների կատարման, ներառյալ բազմակողմանի միջոցառումները, (վերանայված) Կոնվենցիայի վերանայման կամ լրացման, և (վերանայված) Կոնվենցիայի նպատակի մասին հանրության իրազեկման համար,
- iii Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեին առաջարկություններ կանի Եվրոպայի խորհրդի անդամ չհանդիսացող պետություններին (վերանայված) Կոնվենցիային միանալու հրավերքների վերաբերյալ,

Եզրափակիչ դրույթներ

Հոդված 14

- 1 Սույն (վերանայված) Կոնվենցիան բաց է Եվրոպայի խորհրդի անդամ պետությունների և Եվրոպական մշակութային կոնվենցիայի անդամ այլ պետությունների ստորագրության համար:

Այն ենթակա է վավերացման, ընդունման կամ հաստատման: Վավերացման, ընդունման կամ հաստատման փաստաթղթերն ի պահ են տրվում Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին:

- 2 Ոչ մի պետություն, որը միացել է 1969թ. մայիսի 6-ին Լոնդոնում ստորագրված Հնագիտական ժառանգության պաշտպանության մասին Եվրոպական կոնվենցիային, չի կարող ի պահ տալ վավերացման, ընդունման կամ հաստատման իր փաստաթուղթը մինչև այն արդեն չի հրաժարվել վերոհիշյալ կոնվենցիայից կամ չի անում դա միաժամանակ:
- 3 Սույն (վերանայված) Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում վեց ամիս անց այն օրից, երբ չորս Պետություններ, ներառյալ առնվազն երեք Եվրոպայի խորհրդի անդամ հանդիսացող պետություն, արտահայտեն (վերանայված) Կոնվենցիայի դրույթներով պարտավորված լինելու իրենց համաձայնությունը՝ ըստ նախորդ պարբերությունների դրույթների:
- 4 Երբ, նախորդ երկու պարբերությունների կիրառման ժամանակ, 1969թ. մայիսի 6-ի Կոնվենցիայից հրաժարումն ուժի մեջ չի մտնում սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու հետ միաժամանակ, պայմանագրի կողմ պետությունը կարող է վավերացման, ընդունման կամ հաստատման փաստաթուղթն ի պահ հանձնելու ժամանակ հայտարարել, որ այն կշարունակի կիրառել 1969թ. մայիսի 6-ի Կոնվենցիան մինչև սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելը:
- 5 Կոնվենցիան ստորագրած ցանկացած Պետության նկատմամբ, որն այնուհետև իր համաձայնությունն է հայտնում դրա դրույթներով պարտավորված լինել, (վերանայված) Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում վավերացման, ընդունման կամ հաստատման փաստաթղթի ի պահ հանձնելու օրվանից վեց ամիս անց:

Հոդված 15

- 1 Սույն (վերանայված) Կոնվենցիան ի ուժի մեջ մտնելուց հետո Եվրոպայի խորհրդի Նախարարների կոմիտեն կարող է հրավիրել Եվրոպայի խորհրդի անդամ և Եվրոպական տնտեսական համայնքի անդամ չհանդիսացող ցանկացած այլ պետության միանալ սույն (վերանայված) Կոնվենցիային մեծամասնությամբ ընդունված որոշմամբ՝ համաձայն Եվրոպայի խորհրդի Կանոնադրության Հոդված 20.դ-ի և Կոմիտեում ներկա լինելու

իրավունք ունեցող պայմանագրի կողմ հանդիսացող Պետությունների ներկայացուցիչների միաձայն որոշմամբ:

- 2 Կոնվենցիային միացող ցանկացած պետության նկատմամբ կամ, եթե այն միանա, Եվրոպական տնտեսական համայնքի դեպքում, (վերանայված) Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին միացման մասին փաստաթղթի ի պահ հանձնելու օրից վեց ամիս հետո:

Հոդված 16

- 1 Ցանկացած Պետություն կարող է ստորագրման կամ վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միանալու փաստաթուղթն ի պահ հանձնելու պահին մանրամասնել այն տարածքը կամ տարածքները, որոնց նկատմամբ կկիրառվի սույն (վերանայված) Կոնվենցիան:
- 2 Ցանկացած պետություն կարող է հետագայում Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին հասցեագրված հայտարարությամբ տարածել սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի կիրառումը հայտարարությունում նշված ցանկացած այլ տարածքի նկատմամբ: Այդ տարածքի նկատմամբ սույն (վերանայված) Կոնվենցիան ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարի կողմից նման հայտարարության ստացման օրվանից վեց ամիս անց:
- 3 Նախորդ երկու պարբերությունների ներքո արված ցանկացած հայտարարություն դրանում նշված ցանկացած տարածքի նկատմամբ կարող է հետ կանչվել Գլխավոր քարտուղարին ուղղված ծանուցմամբ: Հետկանչումն ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարի կողմից նման ծանուցման ստացման օրից վեց ամիս անց:

Հոդված 17

- 1 Ցանկացած Կողմ Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարին հասցեագրված ծանուցմամբ կարող է հրաժարվել սույն (վերանայված) Կոնվենցիայից:
- 2 Նման հրաժարումն ուժի մեջ է մտնում Գլխավոր քարտուղարի կողմից ծանուցումը ստանալու օրից վեց ամիս անց:

Հոդված 18

Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարը ծանուցում է է Եվրոպայի խորհրդի անդամ պետություններին, Եվրոպական մշակութային կոնվենցիայի կողմ այլ պետություններին և ցանկացած այն պետությանը կամ Եվրոպական տնտեսական համայնքին, որը միացել է կամ հրավիրվել է միանալ սույն (վերանայված) Կոնվենցիային.

- i յուրաքանչյուր ստորագրման մասին,
 - ii վավերացման, ընդունման, հաստատման կամ միացման յուրաքանչյուր փաստաթղթի ի պահ հանձնելու մասին,
 - iii Հոդվածներ 14-ի, 15-ի և 16-ի համաձայն սույն (վերանայված) Կոնվենցիայի ուժի մեջ մտնելու յուրաքանչյուր օրվա մասին,
 - iv սույն (վերանայված) Կոնվենցիային վերաբերող յուրաքանչյուր այլ գործողության, ծանուցման կամ հաղորդակցության մասին:
- Ի հաստատումն վերը նշվածի՝ ներքոստորագրյալները, համապատասխան

իրավասություններով օժտված, ստորագրել են սույն վերանայված Կոնվենցիան:

Ստորագրված է Վալետտայում, 1992թ. հունվարի 16-ին, ֆրանսերեն և անգլերեն լեզուներով, ընդ որում երկու տեքստերն էլ հավասարազոր են, մեկ բնօրինակով, պահպանվում են Եվրոպայի խորհրդի արխիվներում: Եվրոպայի խորհրդի Գլխավոր քարտուղարը վավերացված օրինակները փոխանցում է Եվրոպայի խորհրդի անդամ յուրաքանչյուր պետությանը, Եվրոպական մշակութային կոնվենցիայի կողմ այլ պետություններին, և ցանկացած անդամ չհանդիսացող պետությանը կամ Եվրոպական տնտեսական համայնքին, որը կիրավիրվի միանալ սույն (վերանայված) Կոնվենցիային: